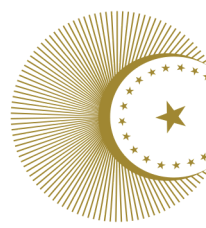

ALMANYA
REHBERLİK
BÜLTENİ

Sayı 53 - Eylül 2025

POZİTİF DİSİPLİN VE SINIRLAR

**TÜRKİYE
YÜZYILI**

Değerli Veliler, Sevgili Öğrenciler,

Değerli Veliler, Sevgili Öğrenciler,

Berlin Eğitim Müşavirliği ve Karlsruhe Eğitim Ataşeliğinin koordinasyonu ile Berlin, Essen, Frankfurt, Hamburg, Karlsruhe, Münih, Münster, Nürnberg ve Stuttgart Eğitim Ataşeliklerimizdeki uzman öğretmenlerden oluşan yayın kurulumuz tarafından hazırlanan Almanya Rehberlik Bülteni'nin elli üçüncü sayısını takdim ediyoruz.

Bu sayıda "Pozitif Disiplin ve Sınırlar" konusu ele alınmaktadır. Bu sayının hazırlanmasında emeği geçen öğretmenlerimize teşekkür eder; bültenin veli, öğrenci ve konuya ilgi duyan tüm vatandaşlarımıza faydalı olmasını ve keyifle okunmasını dileriz.

Bültenimizde yer alan konularla ilgili deneyimlerinizi ve düşüncelerinizi almanyarehberlikbulteni@gmail.com adresine gönderebilirsiniz.

ALMANYA EĞİTİM MÜŞAVİRLİĞİ VE ATAŞELİKLERİMİZ

<http://berlinem.meb.gov.tr>
<http://berlin.meb.gov.tr>
<http://dusseldorf.meb.gov.tr>
<http://essen.meb.gov.tr>
<http://frankfurt.meb.gov.tr>
<http://hamburg.meb.gov.tr>
<http://hannover.meb.gov.tr>

<http://karlsruhe.meb.gov.tr>
<http://koln.meb.gov.tr>
<http://mainz.meb.gov.tr>
<http://munih.meb.gov.tr>
<http://munster.meb.gov.tr>
<http://nurnberg.meb.gov.tr>
<http://stuttgartegitim.meb.gov.tr>

POZİTİF DİSİPLİN NEDİR?

Her çocuk birbirinden farklıdır. Bu nedenle hiçbir ebeveynlik yaklaşımı ya da stratejisi her zaman ve her durumda geçerli olmayacaktır. Ancak şu bilinen bir gerçektir ki her çocuğun sevgiye, ihtiyaçlarının karşılanmasına ve disipline ihtiyacı vardır. Disiplin denilince akla ilk gelen ödül ve ceza olsa da ödül ve ceza kullanmayı gerektirmeyen, otoriter olmayan disiplin yöntemleri de vardır.

Pozitif disiplin, çocuğun gelişimini destekleyen, şefkatli ve saygılı bir sınır koyma sürecidir. Kurallar ve beklentiler; saygı, empati, nezaket içeren bir anlayışla çocuklara ifade edilir (Işık ve Aslan, 2018). Bu yöntem, çocuğun itaat etmesini değil, kendi kararlarını bilinçli şekilde verebilmesini hedefler. Pozitif disiplin tamamen izin verici ebeveynlik ya da çocuğun her istediğini yapmasına müsamaha göstermek değildir (Durrant, 2011). Sanılanın aksine pozitif disiplinde de sınırlar ve kurallar vardır. Fakat olumsuz ebeveynlik yaklaşımlarından farklı olarak bu kurallar ve sınırlar katı değildir, durumlar ve olaylar karşısında esneyebilen özelliktedir.

Pozitif disiplin;

- *Ceza Yerine Rehberlik Etmektir:* Çocuğun yaptığı hataları anlamasını sağlayarak, ders çıkarmasına yardımcı olur. Çocuğun öz disiplinini geliştiren uzun dönemli çözümler bulmasına rehberlik eder.
- *Empati Kurmak ve Anlayış Göstermektir:* Çocuğun duygularını göz önünde bulundurarak ona yaklaşmayı benimser.
- *Net Sınırlar Koymaktır:* Çocuğun güvenli bir ortamda büyümesini sağlamak için tutarlı kurallar belirlenir. Pozitif disiplinde beklentiler, kurallar ve sınırlar net bir şekilde ifade edilir.
- *Olumlu İletişim Kurmaktır:* Çocukla karşılıklı saygıya dayanan bir ilişki kurulur. Bağırma, tehdit ya da fiziksel ceza yerine, sevgi dolu ama kararlı bir dil kullanılır.
- *Rol Model Olmaktır:* Çocuklar ebeveynlerini taklit eder, bu yüzden onlara doğru davranışlar gösterilerek iyi birer örnek olunur.

Pozitif disiplin, çocukların disiplin sürecine aktif olarak dahil olmalarını sağlar ve dışsal otoriteye bağımlı olmadan çocuklara içsel disiplin geliştirmelerinde yardımcı olur.

POZİTİF DİSİPLİN NE DEĞİLDİR?

Pozitif disiplin zaman zaman yanlış anlaşılan bir kavramdır. Bazı ebeveynler, bu yöntemi disiplinin tamamen kaldırılması veya çocuklara sınırsız özgürlük tanınması olarak görebilir. Ancak pozitif disiplin, çocuğu yönlendirmemek veya kuralları tamamen kaldırmak anlamına gelmez.

Pozitif disiplin yaklaşımı şunları içermez:

- *Aşırı Hoşgörölü Olmak:* Çocuk her istediğini yapabilir anlamına gelmez. Kuralsız bir ortam, çocukta sınır algısının kaybolmasına ve güvensizlik hissine neden olabilir.
- *Kural Koymamak:* Çocuk gelişimi için belirli sınırların olması şarttır. Net kurallar olmadan, çocuklar sosyal ilişkilerde zorlanabilir.
- *Hataları Görmezden Gelmek:* Pozitif disiplin, çocukları yanlışlarının farkına vardırarak hatalarından ders çıkarmalarını sağlamayı amaçlar.
- *Bağırarak ya da Cezalandırarak Disiplin Sağlamak:* Tehdit ve ceza, çocukları kısa vadede kontrol edebilir; ancak uzun vadede kaygıya, öz güven eksikliğine ve ebeveyn-çocuk ilişkisinde kopmalara yol açabilir.

Pozitif disiplin teknikleri, çocukların duygusal zekasını geliştirmek ve kendini kontrol etmesine yardımcı olmak için tasarlanmıştır. Amaç, çocuğun korkarak değil, anlayarak ve içselleştirerek doğru davranışları ve sınırları öğrenmesidir.

ÇOCUKLAR NEDEN SINIRLARI ZORLAR?

Çocuklar doğal olarak meraklıdır ve çevrelerini keşfetmek isterler. Dünyayı keşfetme ve kendi kimliklerini oluşturma sürecinde sınırları zorlarlar. Bu durum ebeveynler için bazen zorlayıcı olabilir; ancak aslında bu, bir yanıyla çocukların sağlıklı bir şekilde geliştiğinin göstergesidir. Bu davranışlar da onların gelişiminin bir parçası olup bağımsızlık kazanma ve kendi kararlarını verme yeteneklerini geliştirmelerine yardımcı olur.

Bir çocuğun beyni, yapım aşamasındaki bir ev gibidir. Beynin alt katı, en temel zihinsel ve sinirsel işlevlerimizden sorumludur: Güçlü duygular, küçüklerimizi korumak gibi içgüdüler, nefes almak, uyku ve uyanıklık döngüleri ile sindirimi düzenleyen temel işlevler. Alt beyin, küçük bir çocuğun bir oyuncacı atmasına ya da ona engel olan birini ısırmasına neden olabilir; yani tepkiselliğimizin kaynağıdır.

Çok yönlü ve karmaşık düşünceden sorumlu üst beyin ise doğumda gelişmemiştir. Bebeklik ve çocukluk döneminde büyümeye başlar. Üst beyin dengeli, anlamlı hayatlar yaşayıp sağlıklı ilişkiler kurmamızı sağlayan düşünsel, duygusal ve ilişkisel beceriden sorumludur. Üst beynin gelişmesi uzun bir zaman alır. Ebeveynin desteğiyle ilk 10 yılda kurulan temeller, daha sonraki dönemde çocuğun üst beyninin gelişimini şekillendirir. Üst beynin tamamının şekillenmesi ise 20'li yaşların ortalarına kadar devam eder.

Ancak bazen de çocuklarımız gelişimsel özelliklerinden bağımsız olarak bizimle iş birliği yapmayabilirler ve kabul edilemez davranışlarda bulunabilirler. Çocuğumuzun böyle davranması, yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunun göstergesidir. Çocukların bu kabul edilemez davranışlarının üç temel nedeni olabilir:

- 1- Karşılanmamış bir ihtiyaç
- 2-Bilgi eksikliği
- 3-Acı verici duygular

Kabul edilemez bir davranışla karşılaştığımızda ilk adım söz konusu davranışın bu üç nedenden hangisinden kaynaklandığını saptamaya çalışmak olabilir. Kendinize "Çocuğumun şu anda neye ihtiyacı var?" sorusunu sorarak işe başlayabilirsiniz. Nedeni bulduktan sonra, hem onun o sıradaki ihtiyacını karşılayabilecek hem de sizin kabul edebileceğiniz etkinlik alternatifleri önerebilirsiniz.

Karşılanmamış bir ihtiyaç: Çocukların sevme, sevilme, ait olma, kabul edilme, ilgi görme, beslenme, korunma, güvende hissetme gibi ihtiyaçları vardır. Çocukların fark edilmeyen ya da karşılanmayan bu ihtiyaçları başkaları tarafından kabul edilemeyecek davranışlarda bulunmalarına yol açabilir. Yeterince ilgi görmeyen çocuklar kendilerini fark ettirmenin yollarını bulurlar. Davranışları anne baba açısından kabul edilmez olsa da gördükleri ilginin artmasını sağlıyorsa amacına ulaşmış demektir.

Bilgi eksikliği: Çocuklar çoğu zaman davranışlarının sonuçlarıyla ilgili yeterli bilgiye sahip değildir. Küçük bir çocuğun eve çamurlu ayakkabılarla girmesinin nedeni, muhtemelen çamurun halıya nasıl yapıştığını ve bunu temizlemenin ne kadar zor olduğunu bilmemesidir. Çocuğun "yaramazlık" yaptığını düşünmeden önce, çocuğun bilgisinin tam olup olmadığını kontrol etmek önemlidir.

Acı verici duygular: Çocuğunuz olası bütün ihtiyaçlarını gözden geçirmenize ve gerekli bütün bilgileri vermenize karşın hala kabul edilemez davranışlarını sürdürüyorsa muhtemelen çocuğunuzun birikmiş acı verici duyguları var demektir. Genellikle birikmiş korku ve hayal kırıklığı olan çocuklar yıkıcı, uygunsuz ve kabul edilemez davranışlarda bulunurlar.

SINIRLAR GEREKLİ Mİ?

Sağlıklı iletişim ve güvenli öğrenme ortamı için sınırların olması bir gerekliliktir. Fakat hiçbir çocuk sınırları bilerek doğmaz. Çocuklar kendilerine sınır koyma konusunda yeterince deneyime sahip olmadıkları için ailelerinin onlara sınır koymasına ihtiyaç duyarlar. Bir çocuğun ailesinden göreceği sevgi, ilgi ve anlayış çocuğun gelişimi için ne kadar önemliyse, ebeveynler tarafından konulacak sınırlar da o kadar önemlidir. Çocuklar, ebeveynleri tarafından hangi davranışlarının kabul edilip, hangi davranışlarının kabul edilmediğini ve kabul edilen ya da izin verilen davranışların da sınırlarını bilmek isterler. Çocukların kendileri için belirlenen sınırları biliyor olmaları, kendilerini güvende hissetmelerini sağlar.

Etkin sınır koyma ile çocuğun yanlışlarını fark etmesi, kendi doğrularını keşfetmesi ve öz denetimini kazanması sağlanır. Çocuklar kendileri için belirlenen sınırlar tekrar edilip uygulandıkça, zaman içerisinde bunları öğrenirler ve hatırlatmalara ihtiyaç duymazlar. Genel olarak etkin sınır koymanın iki temel hedefi vardır: Bunlardan ilki, iş birliği yapılmasını sağlamak ve bir çocuğun kabul edilebilir şekilde davranmasına (örneğin, kibar sözcükler kullanması veya kirli çamaşırlarını sepete atması gibi) ve uygun olmayan davranışlardan kaçınmasına (örneğin, kütüphanede masanın altına sakız yapıştırmak ya da başkasının yapıştırdığı sakıza dokunmak gibi) yardım etmektir. İkincisi ise çocuğun irade ve vicdan geliştirmesini sağlamaktır. Böylece otorite figürleri etrafta değilken bile çocuklar dikkatli ve özenli olurlar. Bu sayede çocukların öz denetim kapasiteleri artar.

ÖZ DENETİM GELİŞTİRME YÖNTEMLERİ

Öz denetim, çocuğun anlık isteklerini erteleyebilmesi, duygu ve davranışlarını uygun bir şekilde yönetebilmesidir. Ebeveyn desteği öz denetim becerisinin gelişiminde önemli bir rol oynar. Ebeveynler şu temel stratejileri kullanarak pozitif disiplin bakış açısı ile çocuklarının öz denetim kapasitesini geliştirebilir:

Koşulsuz Sevgi

Her çocuğun, yetersiz kalsa veya başarısızlığa uğrasa bile olduğu gibi kabul edileceğini bilmeye ihtiyacı vardır. Ancak ödül, övgü, ceza ve diğer kontrol yöntemlerinin çocuğa verdiği mesaj; ebeveynlerin istediği gibi davranmaları koşuluyla sevgi görecekları şeklindedir ve koşullara bağlanmış sevgi çocuğun ihtiyacını karşılamayabilir (Kohn, 2019). Oysaki çocukların yaramazlık yaptıkları ya da başarısız oldukları zamanlar ebeveynlerine en çok ihtiyaç duydukları anlardır (Siegel ve Bryson, 2020).

Çocuğun Duyguları ile Bağlantı Kurma

Çocukla duygusal bağ kurmak, ebeveynlerin tüm dikkatlerini çocuklarına vererek onları dinlemeleri, onların sorun çözmeye yönelik girişimlerine değer vermeleri ve kabul edilmeyen davranışlarda bulunduklarında onların yanında olmaları anlamına gelmektedir (Siegel ve Bryson, 2020). Çocukla bağlantı kurarken fiziksel temas, şefkatli bir ses tonu ve yargılayıcı olmayan dinleme ve çocukların duygularını kabul etmek önemlidir. (Siegel ve Bryson, 2019).

Çocukla Gerçek İlişki Kurma

Gerçek bir ilişkinin temelinde güven, saygı ve anlayış vardır. Çocukla gerçek bir ilişki kurabilmek, çocuğa kendini değerli hissettirir. Anlaşılmamanın ve kabul görmenin verdiği doyum çocukların ebeveynlerine karşı olumlu duygular beslemesini sağlar. Anne, çocuğuna “Dişlerini fırçala.” dediğinde çocuğuyla ilişki kurmuş olmaz; sadece ona talimat vermiş olur. Bunun yerine “Haydi dişlerimizi fırçalayalım.” derse ve o işi birlikte yaparsa onunla ilişki kurmuş olur (Gordon, 2015; Bolat, 2020). Böylece ebeveynler çocukların karşı koymaları (mücadele tepkileri) veya içe kapanmalarıyla (kaçış tepkileri) karşılaşmazlar (Gordon, 2015).

Çocukların Ağlamasını Kabul Etme

Çocukların sadece keyifli olduklarında ve gülümsediklerinde onaylanmaları ve seilmeleri, büyükleri memnun etmek için acı veren duygularını bastırmalarına yol açar. Ebeveynlerinin kucaklarında ağlayabilen çocuklar, anlaşıldıklarını ve kabul edildiklerini hissederler. Ebeveynlerin açık bir şekilde çocuğun ağlamasına karşı çıkmasa da onun dikkatini dağıtmaya yönelik girişimde bulunmaları, çocuklar tarafından duygusal bir terk ediliş olarak algılanabilir. Çünkü çocuklar öfke, acı ve korkularını dinleyebilen ve kendileriyle empati kuran ebeveynlere ihtiyaç duyarlar (Solter, 2020).

Çocukların Gelişimsel Özelliklerini Dikkate Alma

Gelişim sürecinde her dönemin kendine has bazı özellikleri vardır. Bir dönemde çok uyumlu olan ve yetişkinleri memnun etmek için uğraşan çocuklar, başka bir dönemde iş birliğine karşı direnç gösterebilirler.

3-4 yaşındaki çocukların beyinleri, hazzı erteleme, duygusal durumlarını düzenleme, dürtülerini kontrol etme ve öfkeyi uygun şekilde yönetme konusunda; bir yetişkin gibi duygularını anlayıp sakince ifade edecek kadar gelişmemiştir. Bu yaştaki çocuklar için beklemek zordur ve yüzeye çıkmış şiddetli duygular bu işi daha da zorlaştırır. Bu nedenle üç yaşın altındaki bir çocuğun ihtiyacını ya da yapmak istemediği bir davranışı bağırarak ifade etmesi kabul edilebilir. Ebeveynlerin yapacağı en iyi şey, olabildiğince sakin kalarak çocuğun sakinleşebilmesi için onun yanında olduklarını ve onu koşulsuz kabul ettiklerini hissettirmeleridir.

Sınırlı Seçenekler Sunma

Kendilerine emir ve komut verilen küçük çocuklar, ne yapacaklarına ilişkin kendi seçme haklarının ellerinden alındığını düşündükleri için genellikle iş birliğine karşı şiddetli bir direnç gösterirler. Bu nedenle çocuklara, mümkün olduğunca, seçenekler arasından makul bir seçim yapma fırsatı sunulmalıdır. Seçeneklerin de uygun ve kabul edilebilir olmasına özen gösterilmelidir.

Rutinler Oluşturma

Çocuklara sınır konulurken kullanabilecek en güçlü yöntemlerden biri de rutinler oluşturmaktır. Çocuklar rutinelere ilk aylardan itibaren ihtiyaç duyar. Uyku saati, beslenme saati, banyo saati, ödev saati... Her şeyin bir düzen ve tekrar içinde olması kendilerini güvende hissettirir.

Davranışın Nedenine Odaklanma

Çocuklar bazen ebeveynleri ile iş birliği yapmaz ve ebeveynlerin davranışları rahatsız edici olabilir. Çocuğun böyle davranması yolunda gitmeyen bir şeyler olduğunun göstergesidir. Ebeveynler tarafından yaramazlık olarak görülen bu davranışlar, aslında çocukların yoğun duygusal yük altında kalmalarının bir sonucudur. Bazen çocuklar, kendilerini boğan duygular nedeniyle yardım istemek için yalnızca bu şekilde davranabilirler. Bu şekilde davranmayı bilinçli seçmeseler de davranışlarının amacı genellikle birilerinin onları fark etmesini, ne kadar kötü hissettiklerini anlamasını ve birikmiş duygularını boşaltmak için ihtiyaç duydukları güvenli ortamı oluşturacak adımları atmasını sağlamaktır (Solter, 2020).

Model Olma

Erken yaşlarda soyut düşünme gelişmediğinden çocuklar, mantık yürüterek değil; çevresindeki kişileri izleyerek, yani model olarak öğrenirler. Çocuklar bulunduğu ortamda gözlemlediği davranışları doğru kabul ederler. Ebeveynler bir şey söylüyor ama kendileri yapmıyorsa çocuk söyleneni değil davranışı örnek alır. Ebeveynler yapılmasını istedikleri davranışı kendileri yapmıyor ama çocuklarının yapmasını istiyorlarsa çocuk o davranışı yapabilir. Ama çocuk davranışı içselleştirdiği için değil, korktuğu ya da suçluluk duygusu yaşamak istemediği için yapar (Bolat,2020).

Çocuğa ve Kendine Karşı Sabırlı Olma

Yeni iletişim yolları denerken hem kendinize hem de çocuğunuza sabır göstermek önemlidir. Unutulmamalıdır ki süreç içerisinde zaman zaman yanlış davranışlar görülebilir. Disiplin; ebeveynler ve çocuklar için pozitif, etkili ve sağlam temeller üzerine kurulduğunda hayat boyu sürececek bir öğrenme yolculuğuna dönüşür (Dinçer, 2000).

OKUMA ÖNERİLERİ

Pozitif Ebeveynlik- Tansu Oskay
Pozitif Disiplin- Dr. Jane Nelsen
Dramsız Disiplin-Daniel J. Siegel & Tina Payne Bryson
Çocuğunuza Sınır Koyma-Robert J. Mackenzie

KAYNAKÇA

- Bolat, Ö. (2020). Beni Ödülle Cezalandırma. İstanbul: Doğan Kitap.
- Dinçer, Ç. (2000). Pozitif Disiplin Tekniği Ve Çocuklarda Öz Denetim. Milli Eğitim, Eğitim Sanat Kültür Dergisi, (147)).
http://dhgm.meb.gov.tr/yayimlar/dergiler/Milli_Egitim_Dergisi/147/dincer.htm
- Durrant, J. E. (2011). Positive Discipline: What It Is And How To Do It. Thailand: Save The Children.
- Işık, Ş., & Aslan, A. M. (2018, Nisan 27-30). Modern Bir Disiplin Anlayışı: Pozitif Disiplin. X. Uluslararası Eğitim Araştırmaları Kongresi'nde sunulan bildiri, Nevşehir, Türkiye.
- Köçer, G., & Çınar, F. (2021). Ödül Ve Ceza Olmadan Çocuk Disiplini Mümkün Mü? Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 14(2), 410- 429
- Kohn, A. (2019). Koşulsuz Ebeveynlik (Y. Ataman, Çev.). Ankara: Görünmez Adam Yayıncılık.
- Siegel, D. J., & Bryson, T. P. (2014). Bütün-Beyinli Çocuk: Çocuğun Gelişen Zihnini Beslemek İçin 12 Devrimsel Strateji (A. Yücel, Çev.). İstanbul: Pegasus Yayınları.
- Siegel, D. J., & Bryson, T. P. (2020). Dramsız Disiplin (E. Çetiner, Çev.). İstanbul: Pegasus.
- Solter, A. J. (2020). Çocuğunuza Kulak Verin (A. Cebeneyon, Çev.). İstanbul: Doğan Kitap.

SESLİ KİTAP

Bültenimizi sesli olarak dinlemek için karekodu cep telefonunuz ile taratabilir, ortadaki bağlantı linkine tıklayarak dinleyebilir, ya da sağdaki bülten ses dosyasını indirebilirsiniz.

Bülten Ses
Dosyasını
İndir

REHBERLİK

BÜLTENİ

YAYIN KURULU

Başkan

Prof. Dr.Metin AKSOY
Berlin Eğitim Müşaviri

Başkan Vekili

Dr.Aysel OKUDAN
Karlsruhe Eğitim Ataşeliği

Genel Sekreter

Elif BAKAÇHAN
Berlin Eğitim Müşavirliği

Koordinatör

Seçkin ÇALIŞKAN
Karlsruhe Eğitim Ataşeliği

İçerik Hazırlama

Dilek KARACA DARICI - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Duygu KARAGÜL YİĞİT - Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Duygu ÖZMEN GÜLPEK - Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Elif DEMİRBAŞ TURUNÇ - Berlin Eğitim Ataşeliği
Fatma DENİZ - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Fatma Zehra ÇALIŞKAN- Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Ferda Aras ALTUNKAYA - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Handan GÜNDOĞDU- Hamburg Eğitim Ataşeliği
Hülya KIZILKAYA- Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Leyla KAVLAK - Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Meltem KARYAĞDI - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Murat KOPAN - Münster Eğitim Ataşeliği
Nurgül ÇAKIR - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Perihan AKYILDIZ- Essen Eğitim Ataşeliği
Reşat ÜSTGÜNEY - Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Sevgi M. KÜÇÜKSAKALLI - Stuttgart Eğitim Ataşeliği

Dil ve Anlatım

Ahmet Çağrı YILDIZ - Frankfurt Eğitim Ataşeliği
Arslan Volkan TURAN - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Emre AKGÜN - Nürnberg Eğitim Ataşeliği
Mehmet GÖRGÜLÜ - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Miray Döner - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Müjde DEMİR - Berlin Eğitim Ataşeliği
Nuhşan KIR - Münih Eğitim Ataşeliği
Nurben DOĞAN - Frankfurt Eğitim Ataşeliği
Saliha AYANOĞLU - Hamburg Eğitim Ataşeliği
Sibel DEĞİRMENCİ - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Vedat ARSLAN - Frankfurt Eğitim Ataşeliği

Tasarım

Duygu ÖZMEN GÜLPEK - Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Emre AKGÜN - Nürnberg Eğitim Ataşeliği
Fidan AKYOL - Stuttgart Eğitim Ataşeliği
Murat ÖZALKAYA - Münih Eğitim Ataşeliği
Seçkin ÇALIŞKAN- Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Tuğrul CANKURT - Berlin Eğitim Ataşeliği

Seslendirme

Birsen DANACI - Hamburg Eğitim Ataşeliği
Fatıma DABANLI - Hamburg Eğitim Ataşeliği
Meltem KARYAĞDI - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Mukaddes KARAĞAÇ - Berlin Eğitim Ataşeliği
Nurben DOĞAN - Frankfurt Eğitim Ataşeliği
Perihan AKYILDIZ - Essen Eğitim Ataşeliği
Tülin KEÇELİ ÇUBUK - Berlin Eğitim Ataşeliği

Sayı Sorumluları

İçerik: Elif Demirbaş TURUNÇ - Berlin Eğitim Ataşeliği
Dil ve Anlatım: Sibel DEĞİRMENCİ - Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Tasarım: Seçkin ÇALIŞKAN – Karlsruhe Eğitim Ataşeliği
Seslendirme: Mukaddes KARAĞAÇ - Berlin Eğitim Ataşeliği

YAYIN SAHİBİ

BERLİN EĞİTİM MÜŞAVİRLİĞİ
KARLSRUHE EĞİTİM ATAŞELİĞİ

Bu bülten, Türkiye Cumhuriyeti Berlin Eğitim Müşavirliği ve Karlsruhe Eğitim Ataşeliği koordinesinde Almanya'da görevli Psikolojik Danışmanlar ile Türkçe ve Türk Kültürü öğretmenlerinden oluşan yayın kurulu tarafından hazırlanmıştır.

ALMANYA

REHBERLİK

BÜLTENİ

Eylül - 2025 | SAYI 53

